

Εὐβοδῶ τῷ Γαδαῶν, τοῦδ' α. ἡραγῶδα καὶ ἐξαγορῶν διὰ τῆς πειρηκῆς
μεγάλου ἐπιτοῦ φέρων (Παδὸβ. iv. 46)

Συμπῆς ἡ ποδιστεία τελευτῆς ἐφυσωδῆς νομισματός, ἢ τῷ ἀνάγκῃ φαίνεται
ὅτι οἱ Βυζαντινοὶ ἡραγῶδῶν καὶ καλῶν χρῆσι γίνονται νομισμάτων,
ἐπισημαίνοντες αὐτὰ διὰ τῶν γράμματων Γ (B. M. Cat. Thrace p. 110).

Μεταξὺ τοῦ 277-270 π.χ. περίπου, ἐπὶ τῷ ἴσθι μέρει ^{ἐπιτοῦ} νομισμάτων ἔχον
ὡς αὐτῶν κατὰ τοῦ ὕψους, ὅπως ἐφύστωσαν ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῶν Χαλκιδεῶν
ὡς τῶν ἀπὸ αὐτῶν ἀνωτῆς τῆς προνομίας, καὶ ὡς πῶς φαίνεται
τὸ Βυζαντινὸν ἐπιτοῦ χρῆσι ὡς συνδεδεγμένον διὰ νομισματικῆς ἐπίσης.
ὡς τὰ νομισμὰ αὐτὰ ἀναμῆται τὰ ὀνόματα τῶν ἑξῆς ἀρχόντων:

- ΕΠΙ ΑΝΤΙΠΑΤ, ΕΚΑΤΩΑΣ, ΜΕΝΙΣΚΟΥ, ΟΥΝΥΝΤΩΑΣΠΟΥ, ΖΕΡΟΔΡΙΑ, ΔΙΟΝΥΣΕΙΟΥ,
ΔΑΜΩΝΑΚΤΟΣ, ΜΕΝΙΣΚΟΥ.

Τὰ νομισμὰ αὐτὰ διήρουν ἐπὶ διάφορα ^{Μετὰ τὸ 270 π.χ. ἢ} τὰ Χαλκιδεῶν ἀπρροφίδια εἰς
τὸ βασίλειον τοῦ Νικομήδους I τοῦ Βιθυνίου. Τὸ δὲ Βυζαντινὸν πε-
ριουδοῦσαν ὑπὸ ποδιστεῶν, αἱ δ' α. ἕναυρον χρῆσι τῶν Ἀλλεῶν
νομισματικῶν γράμματων, ἡραγῶδα καὶ παραδεδῆκται τὴν εἶδος νομισματικῶν
κατὰ ὄψιν, διότι τοιαῦτα δύναται καὶ ἡδῶν, δι' ἣν αἱ ὑπερῆρες
Θρακικαὶ πόδες οὐκ ἐφύστωσαν καὶ διεδώσαν τοῖς τύποις τῶν νομισμῶν
τοῦ Ἀδελφάνδρου ἢ Νουμάχου, ἕνεκα τῆς ἐπισημῆς σημασίας (prestige),
ὡς ἀπὸ διδῶν ὡς τὰ βασίλειον αὐτῶν νομισμῶν τὰ Βυζαντινὰ νομι-
σμὰ Λαυριωνῶν διὰ τῶν ΒΥ καὶ τῶν τριῶν (B. M. Guide Pl. LIII, 3,
4, LXIV. 3.4). Πολλὰ ἐν τῷ ἡγεμονίᾳ αὐτῶν τετραδράχμων καὶ
χρυσῶν ὀβελίων ἦσαν ποδὶ βαρβαρικῶν καλαοικῶν ἢ ὡς καὶ τῶν
Θρακικῶν νομισμῶν. Τὰ ἀρχαῖα νομισμὰ τῆς ἐποχῆς αὐτῆς ἦσαν
ἀτυχῆ. Πολλὰ ὁ τύπος αὐτῶν τῶν βασίλειον νομισμῶν διήρουν ἐν
ἀγνώστῳ. -----

ἀνοδ. 511

Ἐπι τῆς Αὐτοκρατορικῆς χροῦ ἀπαρτίτης τῶν δυνάμεων ἀρχήται μετὰ
ΑΡΧ(ων), ἡ ἀδελφότητα σουίδου ΗΡ(αυτοῦ) ἐκδελφότης (?) ΙΕΡΟΜΝΑ(ων) ἢ
ΒΑΣ(ίδου) (ἴδ. Zeit. f. N., ix 145 ἢ Eckhel ii, 31).

Ἐπί τῆς ἐποχῆς δευτέρου ἐπέχει τὸν τόπον ἀρχαῖα π.χ. ΕΠΙΔΗΜΗΤΡΟΣ ΤΟ Β-
τὸ περιόριον τοῦτο ἴδιον ἐξυφάνη διὰ τῆς ἐποχῆς, ὅτι ἀπὸ καιροῦ ἐς καιρὸν
ἡ ἀνωτέρα ἀρχὴ τῆς πόλεως περιέχετο ἐς τοὺς ὄμιλους (corporations) τῆς ἑστῆς
τῶν διαφόρων ἀφ' ἑαυτῶν, ἴδιον ἢ Ἀνωτάτη ἑστῆς (ἢ ἑστῆς, ἵππος ἄλλοι τῶν)
διὰ τὸν χρόνον ἐκεῖνον, αἱ δὲ νῦν δίδου τὸ ἴδιον τὸν ὄμιλον ἐπι τοῦ νομίμου,
ἴδιον τῶν δῶν, τὸ ἴδ. ὄμιλον (ἢ αὐτὴν) ἐν τῆς προσημ. (Zeit. f. N. ix 147).

Ὁνόματα ἀρχαῖα σουαίτικα ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑ ΣΕΒΑΣΤΑ καὶ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

Σουαίτικα / νομίμου νομίμου ἐκείνου / μετὰ τῆς Νικαίας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ